

Teine väide, et Üldkohtule esitatud tõendeid on moonutatud. Need tõendid kirjeldavad EDF-i kapitali tegelikku ümberkorraldamist ega võimalda kindlaks teha väidetavat maksuvabastust, mille Üldkohus on tuvastanud.

Kolmas väide, et on eiratud Euroopa Kohtu hiljutise praktikaga – eelkõige 20. septembri 2007. aasta kohtuotsusega Frucona Košice (C-300/16 P), millele pealegi Üldkohtule esitatud kirjalikes seisukohtades viidati – kehtestatud hoolika ja erapooletu uurimise kohustuse laadi ja ulatust.

Neljas väide, et Üldkohus eiras põhjendamiskohustust nii vaidlusaluse meetme määramisel kui ka nende argumentide üle arutlemisel, mille hageja oli Frucona Košice kohtuotsusele tuginedes esitanud.

Lõpetuseks teise võimalusena esitatud väide, et väidetava abi määramisel uue abina on rikutud õigusnormi, samas kui see abi oleks tulnud kvalifitseerida olemasolevaks abiks.

⁽¹⁾ ELT L 34, lk 152.

Itaalia Vabariigi 9. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 25. jaanuari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-91/16: Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, *avvocato dello Stato* P. Gentili)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Itaalia vabariik palub Euroopa Kohtu põhikirja artiklite 56 ja 58 alusel Euroopa Kohtu tühistada Euroopa Liidu Üldkohu 25. jaanuari 2018. aasta otsus kohtuasjas T-91/16, millest teatati 29. jaanuaril 2018 ja mille ese oli nõue tühistada komisjoni 17. detsembri 2015. aasta otsus C(2015) 9413, millest teatati 18. detsembril 2015 ja millega vähendati Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) poolt Sitsiilia rakenduskavale eraldatud toetust, mida anti eesmärgi nr 1 alla kuuluvatele Itaalia maakondadele ühenduse struktuuriabi raames (POR Sitsiilia 2000-2006); ning tühistada viimati nimetatud otsus.

Väited ja peamised argumendid

Itaalia Vabariik esitas Euroopa Kohtule apellatsioonkaebuse 25. jaanuari 2018. aasta otsuse T-91/16 peale, millega Üldkohus jättis rahuldamata Itaalia hagi nõudega tühistada komisjoni 17. detsembri 2015. aasta otsus C(2015) 9413, millest teatati 18. detsembril 2015 ja millega vähendati Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) poolt Sitsiilia rakenduskavale eraldatud toetust, mida anti eesmärgi nr 1 alla kuuluvatele Itaalia maakondadele ühenduse struktuuriabi raames (POR Sitsiilia 2000-2006).

Esimene väide. Rikutud on määruse nr 1260/99⁽¹⁾ artiklit 39, määruse 438/[2001]⁽²⁾ artikleid 4, 6 ja 10, ELTL artiklit 317 ja tõendamiskohustuse põhimõtet.

Üldkohus ei märkinud, et samadest faktidest, mis ta tuvastas, tuleneb, et komisjoni 2008. aastal uuendatud auditeerimismenetlus puudutas kulusid, mida oli juba 2005. aastal ja 2006. aastal auditeeritud ja mille kohta oli tehtud positiivne otsus, ning et ei ole ilmnenud uusi asjaolusid.

Teine väide. Rikutud on määruse nr 1260/99 artiklit 39, määruse nr 1083/2006⁽³⁾ artiklit 100, määruse nr 1303/2013⁽⁴⁾ artiklit 145, hea halduse, võistleva menetluse ja usalduse põhimõtet.

Üldkohus pidas põhjendamata õigustatuks finantskorrektsiooni menetluse pikkust, mis kestis kokku üle seitsme aasta, mille jooksul komisjon tegutses sisuliselt nii, et kohustuslik kuue kuu pikkune tähtaeg alates lõpliku otsuse vastuvõtmiseks korraldatud ärakuulamisest algas hetkel, mille komisjon määras omal äranägemisel, mis muutis sisutühjaks selle tähtaja järgimise kohustuslikkuse.

Kolmas väide. Rikutud on määruse nr 1260/99 artikli 39 lõikeid 2 ja 3 ning määruse nr 438/2001 artiklit 10. Faktide moonutamine.

Üldkohus tuvastas, et leitud vigade arv oli enne ja pärast 31. detsembrist 2006 kestnud perioodidel väga erinev nii „kooskõlas olevate“ kui ka muude projektide kulude osas. Kuid ta asus õigusvastaselt seisukohale, et ekstrapoleerimise teel saadud ning programmi kõiki aastaid ja projektiliike hõlmav üks veamäär 32,65 % on sobiv määr. Sellega rikkus komisjon finantskorrektsioonide proportsionaalsuse ja valimite representatiivsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (EÜT L 161, lk 1; ELT eriväljaanne 14/001, lk 31).

⁽²⁾ Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemi kohta seoses struktuurifondidest antava abiga (EÜT L 63, lk 21; ELT eriväljaanne 14/001, lk 132).

⁽³⁾ Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999 (ELT L 210, lk 25).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, lk 320).